

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Políčko lze zaškrtnout dvojitým poklepáním levým tlačítkem myši

Titul: Problémové úlohy v biologii

Autor práce: Bc. Kristýna Kocarová

Autor posudku: Ing. Kateřina Smejkalová (oponent)

1. Jsou v souladu titul a obsah práce se zadáním práce? ano ne
2. Nechybí v práci formulář *Zadání*? nechybí chybí
- Nechybí v práci *Prohlášení*? nechybí chybí
- Nechybí v práci *Obsah*? nechybí chybí
- Nechybí v práci kapitola *Literatura*? nechybí chybí
3. Je členění práce logické a přehledné? ano ne zcela ne
4. Je diskuse logická a s dobře zdůvodněnými závěry? ano ne zcela ne
5. Je kapitola závěr jasně formulovaná? ano ne zcela ne
6. Jsou správně citované zdroje informací v textu práce? ano ne zcela ne
7. Je seznam použitých zdrojů informací bez chyb ano ne zcela ne
- a úplný? ano ne zcela ne
8. Je cizojazyčné resumé bez chyb? ano ne zcela ne
9. Jsou všechny obrázky, tabulky a přílohy nezbytné? ano ne zcela ne
10. Jsou všechny tabulky, obrázky a přílohy dostatečně kvalitní? ano ne zcela ne
11. Je jazyk a gramatika práce bez chyb? ano ne zcela ne
12. Jsou taxonomické pojmy bez chyb? ano ne zcela ne
13. Doporučujete práci k obhajobě? ano ne
14. Doplňte hodnocení práce: výborně
 velmi dobře
 dobře
 nevyhovující

15. Do diskuse navrhuji otázku ve znění: O aplikaci problémových úloh do vyučování hovoříme v pedagogické praxi již dlouhou dobu. Jde ve své podstatě o velmi přirozený způsob vzdělávání. Čím si vysvětlujete fakt, který vyplývá z Vašeho zjištění, že se studenti s podobnou praxí setkávají poprvé? V čem vidíte případné řešení tohoto nedostatku?

SLOVNÍ HODNOCENÍ:

Problémové úlohy v rámci aktivizačních metod výuky na středních školách jsou ve svém principu všeobecně atraktivní a smysluplné aktivity, které při precizní realizaci v praxi nesporně přináší kýžený efekt. Jako pedagožka a výzkumná pracovník v oblasti vzdělávání tedy zvolené téma považuji za aktuální, opakovaně žádané, zajímavé. Aplikací v oblasti biologie Kristýna Kocarová atraktivitu dále zvyšuje. Zásady vypracování autorka opírá o samotnou konstrukci jednotlivých problémových úloh, jejich následné ověření v praxi a v neposlední řadě přináší zhodnocení a komparaci zjištěných výsledků. Po prostudování předložené diplomové práce mohu konstatovat, že zvoleným zásadám dostála a cíl naplnila. Vnímám proto komplexnost uchopení nezbytnou pro zodpovědné konání přinášející kvalitní výstup. Obě předešle uvedené jsou hodnoty, na které je důležité soustavně poukazovat.

Rozsahem práce odpovídá standardu předepsanému pro závěrečné práce. Rovněž náležitosti diplomové práce jsou zde kompletní.

Obsah mou optikou nevynášá otázky, je sdělný, výstižný, logicky uspořádaný, optimálně členěný a dává jasné kontury jednotlivým krokům kontinuu zpracování diplomové práce.

Část úvodní seznamuje se způsobem zadání a výběrem problematiky. Zasaduje do kontextu času i prostoru, informuje o cílech a cestě/metodice zpracování, nepodceňuje ani opodstatnění zvoleného tématu. V komparaci se závěrečnou částí tvoří oba moduly dohromady správný rámec diplomové práce, navzájem spolu souvisí, a tedy splňují požadavky na formát i obsah. Již v úvodu se setkáváme se stylistikou autorky, která zřetelně naznačuje způsob psaní výstižnou, faktickou formou, s plynulým tokem myšlenek i textu, svižným způsobem, uceleně a bez zbytečných opisů. Vše popsané je odpovědné autorčinu exaktnímu oborovému zaměření. Drobnou chybovost nacházíme ve formální struktuře výčtů, která nekoreluje s všeobecnými ustanoveními. Jde však o prizma formální nikoli obsahové.

Samotný text je dále členěn standardním způsobem, kdy teoretický modul funguje jako vhodná výchozí opora, včetně stručné deskripce historického vývoje, pro následnou praktickou aplikaci (metodiku zpracování a vyhodnocování výsledků šetření). Opět poukazují na nezbytný fakt vzájemnosti obou těchto částí, který autorka ve své práci respektovala.

V souboru tvrzení o předmětu výzkumu vycházejícího z rešerše dostupné literatury nacházíme potřebné informace. Slečna Kocarová využívá poměrně širokou základnu běžně dostupné odborné literatury, kterou můžeme chápat jako uplatnitelnou často bez ohledu na rok vydání. Kupříkladu Pettyho principy sepsané v knize *Moderní vyučování* ve své původní podobě (první vydání tuším 1996) jsou stále platnou a často apelovanou mantrou vzdělávacího procesu současnosti. Ve stejném modu principiální opory bychom mohli zmínit Jana Amose Komenského. Autorka využila i aktuálních zdrojů, rovněž nahlédla, i když skromně, do zahraničních studií. Poměrně zajímavá by mohla být například komparace se zeměmi s podobným historicko-kulturním vývojem a systémem vzdělávání, této se také autorka dotkla v kapitole nazvané *Srovnání s podobně zaměřenými pracemi*. Kvituji skutečnost, že v textu zpravidla nenacházíme dlouhé parafrázované odstavce jednoho autora, ale vidíme snahu o využití poměrně vysokého počtu relevantní zdrojové základny ve výčtu klíčových proměnných tématu. Možná by textu místy slušela komparace, nejen komplementace optik jednotlivých autorů. V závěrečném konstatování lze říci, že se v práci setkáváme s poměrně kvalitní syntézou využitých zdrojů.

K metodické, aplikační části se mohu vyjádřit velmi stručně. Na prvním místě připisuji poděkování za smysluplnou aktivitu, uplatnitelnou v praxi. Poptávka po smyslu je mezi studenty obecně skloňována téměř nepřetržitě a zcela opodstatněně. Považuji za ideální, pokud studenti sami chtějí, a proto dokáží smysl v zadaném úkolu najít, popsat a proměnit v kladné body svých kompetencí. Jde o důkaz vhodné motivace a skutečného opodstatnění studované problematiky. Svou pečlivou deskripci metodické části nás autorka seznamuje s nejmenšími detaily celého procesu v čase a prostoru. Dokládá tak relevantní vědecký přístup, jaký v podobném formátu předpokládáme. Výzkumný vzorek sledovala analyticky, uceleně, v kontextu a souvislostech. Nalézáme popisný, analytický přístup, následnou syntézu, uvedení možných omezení. Autorka se vyhýbá záměně subjektivní optiky za obecný fakt, tvrzení. V částech, kde uvádí svůj názor, je tato skutečnost otevřeně předeslána. Z práce je čitelné, že výzkum realizovala se zaujetím a poctivostí. Tyto proměnné jsou pro pedagoga jedny z klíčových, neboť jejich prostřednictvím může zaujmout a přivést k aktivnímu, poctivému přístupu k práci i své studenty. Výsledky šetření shledávám zajímavými. Pozitivně hodnotím přehlednost tabulek a grafických doplnění. Práci jsem četla velice pozorně a měla jsem to štěstí slyšet Kristýnu o jejím výzkumu hovořit. Vhodnou argumentací doplněnou neverbálními výrazovými prostředky mne přesvědčila, že obsah její diplomové práce je hodnotou pro ni samotnou, pro studenty i pro mne. Citelnost autorčina vlastního přínosu a průkaznost vysoké schopnosti samostatné práce jsou další kompetence, o kterých nás autorka přesvědčila.

V části diskusní otevírá možné polemiky, kterým lze dále věnovat pozornost při přímém výkonu pedagogické praxe či mohou sloužit jako inspirace pro další podobně zaměřené závěrečné práce.

Pro názornost jsou bezpochyby přínosem předložené přílohy.

Pokud bych měla mít výtku, pak by se týkala místně přehlednosti struktury textu a v některých případech ne příliš zdařilých jazykových prostředků.

Datum: 24. 8. 2017

Podpis: